

JAKŠIĆ, Rade
Former Yugoslavia Witnesses Documentation Project
Serbian
RG-50.587*0006

Box 1, Tape 1

U ovom intervjuu Rade Jakšić, koji je tijekom rata živio u selu Slunjski Moravci pored Karlovca, opisuje život tijekom ratnih godina, prije i nakon dolaska partizana, i povremene bjegove pred talijanskom i njemačkom vojskom koje su prolazile kroz područje. Navodi mjesta u kojima su se skrivali od ustaša i govori o zločinima nad civilima koji su se dogodili u okolnim mjestima.

[00:] 00:30:00 – [00:] 08:23:10

Predstavlja se: ime i prezime, datum rođenja, adresa stanovanja; opisuje prvi bijeg u šumu pred talijanskom vojskom i pljačku domova; objašnjava kako je njegov otac **Mile** surađivao sa svećenikom u Skakavcu koji ih je upozorio na Talijane; opisuje povratak nakon pljačke i život u neizvjesnosti; govori o novoj dojavi svećenika iz Skakavca o genocidu u Prkosu, 10-15 dana nakon pljačke, i ponovnom bijegu; opisuje kako su stanovnici Prkosa odvedeni u šumu Brezje i tamo ubijeni; objašnjava kako je obitelj (majka, strina, bratiji **Pero** i **Ljuban**) oko Nove godine pobjegla u Petrovu goru i nisu vidjeli vojsku.

[00:] 08:23:11 – [00:] 17:39:25

Opisuje skrivanje u Petrovoj gori u danima oko pravoslavnog Božića; govori kako su 12. siječnja bili u Utinja Vrelu dok su se ustaške formacije povlačile iz Vojnića; objašnjava kako su ustaše zauzele Vojnić i okružile Petrovu goru, ali se povlačili zbog snijega; opisuje odlazak obitelji u Ivanković Selo, bliže Slunjskim Moravcima, gdje je živjela sestra njegova oca i njezin muž **Branko**; opisuje prolazak pored ustaške patrole i povratak u spaljene Slunjske Moravce u travnju '42; govori da su ustaše imale komandu u Skakavcu; opisuje život u selu, rad za hranu u Skakavcu; objašnjava kako su se nakon odlaska iz Ivanković Sela nisu odmah vratili u Slunjske Moravce nego su se zbog proljetne ofenzive pukovnika **Moškova** ponovno skrivali u Petrovoj gori.

[00:] 17:40:00 – [00:] 27:09:03

Opisuje skrivanje u Petrovoj gori nakon odlaska iz Ivanković Sela i nailazak na nepoznatu ubijenu obitelj; pretpostavlja da su ustaše dobili naredbu za povlačenje i puštanje naroda iz Petrove gore; govori o povratku u Slunjske Moravce, gdje ostaje do kraja rata; opisuje dolazak partizanske VIII. divizije 20. ili 21. studenog '42; opisuje život uz partizansku zaštitu, povremene sukobe ustaške vojske i partizanskih patrola na kupskom mostu; prisjeća se priče pok. **Mirka Stojakovića** iz Utinja Vrela koji je preživio jedan od napada; napominje kako se o stradanjima civila govorilo tek poslije rata; nabraja zločine u Prkosu, kod Krnjaka i u Veljunu; govori o

ustaškim i partizanskim prijekim sudovima; spominje muškarca po prezimenu **Radočaj** koji je pošteđen partizanskog ispitivanja zahvaljujući njegovom ocu.

[00:] 27:09:04 – [00:] 33:00:00

Napominje kako sam nikada nije bio svjedok zločina, nego je nakon rata slušao priče drugih svjedoka; objašnjava kako mu je o zločinu u Prkosu govorio **Vaso Roklić [Roglić, Rognić, Roknić]**, koji je kao trinaestogodišnjak preživio pokolj i zatim se pridružio partizanima; ponovno opisuje zločin u Prkosu, ali ne zna točan broj žrtava; upućuje na **Žarka Kotura** koji zna mnogo više o žrtvama; tvrdi da ne zna je li nakon rata bilo osveta i suđenja ratnim zločincima u njegovom kraju; objašnjava da su partizani imali zadatak razoružavanja i nisu smjeli dirati civile; spominje prolazak njemačke vojske '42/43 na putu prema Bihaću; kaže da se narod često nakratko sklanjao u šumu nakon dojave o dolasku vojske, iako nisu znali o kojoj je vojsci riječ; objašnjava razliku između ustaša, kojih su se bojali, i domobrana koji su isto bili u selu, ali im ništa nisu napravili.